

Ἄλλά, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγκαρό» στοὺς παρακολουθοῦντες τὸ σοβαρὸ μᾶς Θέατρο, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν ἐπίσης ἄλλα δυὸ καλὰ ἔργα, τὴ «Σκιά» τοῦ Ντάριο Νικοντέμι καὶ τὸν «Ἰσραήλ» τοῦ Μπερνστάιν, ἀνεβασθέντα ἀπὸ τὸ θίασο τῆς μεγάλης μας τραγωδοῦ κ. Μαρίκας Κοτοπούλη στὸ ὁμώνυμο θεάτρο τῆς τῆς Πλατείας Ὁμονοίας. Μὲ τὴν ἀφιξη τῆς κ. Κοτοπούλη στὴν πρωτεύουσα, ἀπὸ τὴν τόσο ἐπιτυχή «τουρνέ» τῆς στίς ἐπαρχίες, καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ θιάσου τῆς προσωρινῶς, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς θερινῆς θεατρικῆς περιόδου εἰς τὸ θέατρον τῆς πλατείας Ὁμονοίας, ἐκυκλοφόρησαν διάφορες φήμες ὅτι δῆθεν ἡ κ. Μαρίκα θὰ ἀπεσύρετο ἀπὸ τῆς σκηνῆς διατηροῦσα ὁμῶς τὸν θιάσον τῆς, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀνελάμβανε χρέη μόνον σκηνοθέτου.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζει ὁ θίασος Μαρίκας σκηνοθετοῦνται πάντοτε, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομερείας, ἀπὸ τὴν ἴδιαν. Ἡ εἰδησις αὕτη, ποὺ ὁμολογουμένως ἐθορύβησε τοὺς τόσο φανατικοὺς φίλους τῆς κ. Κοτοπούλη ὅπως καὶ ὄλους ἀνεξαιρέτως τοὺς παρακολουθοῦντας τὸ θέατρο, διότι διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς της θὰ ἔστερείτο ἡ ἑλληνικὴ σκηνὴ τὸ καλλίτερο πρόσωπο ποὺ τῆς ἔδωσε μιὰν ἀξιοζήλευτη αἴγλη καὶ τὴν ἐτίμησεν ὅσο κανεὶς ἄλλος ἐδῶ καὶ στὴν ξένην, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὡς μὴ ἔχουσα ἀληθείας. Ἡ κυρία Κοτοπούλη, ἡ ὁποία ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸ θέατρο καὶ εἰδικώτερα στὴ σκηνή, στὴν ὁποῖαν ἐγεννήθη καὶ ἐγαλουχήθη, ὅπως καὶ ἡ ἴδια ἀνεκοίνωσε στοὺς συνεργάτας της καὶ στοὺς φίλους της, δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εὐρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ θιάσου τῆς εἰς ὅλα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα πρόκειται ν' ἀναβιβάσῃ.

Γενικὰ γιὰ τὸν «Ἰσραήλ» θάχαμε νὰ ποῦμε, ὅτι παρ' ὅτι εἶναι ἓνα ἔργο περισσότερο ἀντισημιτικὸ, ἀπ' ὅτι θέλει νὰ μᾶς τὸ παρουσιάσῃ ὁ συγγραφεὺς του, καὶ δίκαια, ἄλλωστε, θὰ ἐπέφερε τίς ἐντονὰς διαμαρτυρίες τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ μπούκοτάρισμά του, μὲ ὅλα τὰ ὑπάρκοντα, στέκεται στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ νίεται ἀρκετὰ συμπαθητικὸ καὶ σ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Ἑβραίους, ποὺ ἀπὸ πολλὰς σκηνῆς του θίγονται καὶ μᾶς παρουσιάζονται σὲ τόσο χαμηλὴ διανοητικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ θέση. Ἴσως, τὸ ἔργο αὐτό, γιὰ τὴν ἀντίθεση μέσα του, νὰ κατέλαβε αὐτὴ τὴν ἐξέχουσα θέση. Ἡ ἀπόδοσή του δὲ ἀπὸ τὸ θίασο τῆς κ. Μαρίκας, ὑπῆρξε ἀριστουργηματικὴ

καὶ μᾶς θύμισε προηγούμενες παλῆς ἐπιτυχίες τῆς κ. Μαρίκας σὲ ἄλλα ἔργα ποὺ θεωροῦνται κατὰ πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ τὸ ἀναφερόμενο.